

[Socialministeren.]

Sondringen vil i givet Tilfælde ikke være forstaaelig for de paagældende Arbejdere. Hertil kommer, at den ved Krigstilstand indtrædende Risiko for Skader under Arbejdet som Følge af Krigsførelsen er helt forskellig fra den normale Risiko for Ulykkestilfælde under Arbejdet, som den sociale Ulykkesforsikring er beregnet paa at bære. Og medens det synes naturligt at lade Arbejdsgiveren bære den normale, af Arbejdet følgende, Risiko for Ulykkestilfælde, saaledes at Risikopræmien indgaar blandt Virksomhedens Driftsudgifter, synes det betænkeligt at lade Arbejdsgiverne bære den uberegnelige — i givet Tilfælde muligvis økonomisk uoverkommelige — Risiko, der hidrører fra Krigsbegivenheder.

De anerkendte Ulykkesforsikringselskaber raader heller ikke over Reserver til Imødegaaelse af Krigsrisiko. Selskaberne har — bortset fra de i Ulykkesforsikringslovens § 16 nævnte Forbund — aldrig opkrævet Præmie til Dækning af Krigsrisiko og har i øvrigt ogsaa været afskaaret herfra gennem de af Socialministeriet fastsatte Regler for Selskabernes Præmiepolitik.

Ud fra de anførte Betragtninger har Ministeriet ment at burde tiltræde en Indstilling fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen, hvorefter Ulykkestilfælde, der hidrører fra Krigsbegivenheder, undtages fra Ulykkesforsikringslovens Omraade. En hertil sigtende Bestemmelse er optaget i Forslagets § 1, Stk. 1. Af særlige Grunde, hvorom jeg tillader mig at henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, foreslaas det dog, at Forsikringen for Søfart og Fiskeri efter Ulykkesforsikringslovens Kap. VII forbliver under Loven i samme Omfang som hidtil.

Uanset at Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder ved Bestemmelsen i Stk. 1 undtages fra Ulykkesforsikringens Omraade, maa det erkendes, at der findes Virksomheder eller Arter af Virksomheder, til hvilke der er knyttet en særlig, forud erkendelig Risiko, som det skønnes rimeligt at lade Arbejdsgiveren bære. Der tænkes saaledes paa Virksomhed, der i Anledning af en Krigssituation henlægges til Omraader, der er særlig udsat for Krigsoperationer, og hvor det efter et Skøn i hvert Tilfælde vil være naturligt, at Arbejdsgiveren bærer Risikoen for Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder.

At give en mere *almindelig* Regel om, at visse Virksomheder eller Arter af Virksomheder omfattes af Ulykkesforsikrings-

lovens Bestemmelser, er dog næppe muligt paa Grund af praktiske Vanskeligheder ved Afgrænsningen til Stk. 1. Det foreslaas derfor i § 1, Stk. 2, at Socialministeren bemyndiges til efter Indstilling fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen at fastsætte, at Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Virksomheder eller Arter af Virksomheder, til hvilke der er knyttet en særlig, forud erkendelig Risiko, som det skønnes rimeligt, at Arbejdsgiveren bærer.

Ved § 1, Stk. 3, foreslaas Bestemmelsens Gyldighed begrænset til Tiden indtil 31. Marts 1941. Saafremt Krigen vedvarer, maa Spørgsmaalet om en Forlængelse af Bestemmelsens Gyldighed og om eventuelt paakrævede Ændringer optages til Overvejelse.

Saaftremt en Række Tilfælde undtages fra Forsikringen efter Ulykkesforsikringsloven, maa der paa anden Maade drages Omsorg for, at der ydes de paagældende Hjælp for Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder. Saadan Hjælp bør i øvrigt ydes ikke alene i de Tilfælde, der skønnes at begrunde Krav efter Ulykkesforsikringsloven i dens nuværende Affattelse, og som foreslaas undtaget fra Lovens Omraade, men ogsaa ved andre Ulykkestilfælde som Følge af Krig, idet den nuværende Sondring maa forekomme tilfældig og lidet rationel over for den store almene Fare, som Krigsbegivenheder kan medføre for alle i Samfundet.

I Lovforslagets § 2 er der derfor optaget en Bestemmelse om Foranstaltninger til Hjælp i Anledning af Ulykkestilfælde, der rammer Befolkningen som Følge af Ulykkestilfælde ved Krigsbegivenheder.

Saaftremt nærværende Lovforslag vedtages, er det Hensigten at nedsætte et hurtigt arbejdende Udvalg til Behandling af disse Spørgsmaal.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1939 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 4685).